

معاون اول رئیس جمهور:

ایران بهترین مسیر ترانزیتی برای کشورهای محصور در خشکی است

کشورهای همسایه و حوزه تمدنی مشترک داشته باشد و همچنین ایران برای کشورهای محصور در خشکی که دسترسی به آب‌های آزاد ندارند، بهترین مسیر ترانزیتی خواهد بود.

معاون اول رئیس جمهور با تأکید بر اینکه ترانزیت در توسعه روابط گردشگری، فرهنگی و علمی موثر است، ادامه داد: گسترش و تعمیق روابط ترانزیتی در افزایش همکاری‌های سیاسی و منطقه‌ای تأثیرگذار است.

عارف با اشاره به فعال شدن ستاد ملی گذر مرز به مرز (ترانزیت) در دولت چهاردهم طبق سند برنامه هفتم پیشرفت تصریح کرد: برنامه و اقدامات و همچنین همکاری‌های خوب ترانزیتی در این برنامه دیده شده است که البته نیازمند همکاری تمامی دستگاه‌ها است چرا که ترانزیت موضوعی فرابخشی است و نمی‌توان مسئولیت آن را تنها به یک دستگاه و بخش واگذار کرد.

معاون اول رئیس جمهور خاطرنشان کرد: باید با همکاری همه بخش‌ها و دستگاه‌ها جایگاه ترانزیت در شان و امکانات کشور ارتقا یابد. راهبرد جمهوری اسلامی ایران توسعه روابط پایدار و حداکثری با کشورهای منطقه و همسایگان در همه بخش‌ها از جمله ترانزیت است.

در این جلسه که به ریاست معاون اول رئیس جمهور برگزار شد، سند برنامه ملی گذر (ترانزیت) و همچنین برنامه اعطای مشوق‌ها و حمایت‌های افزایش رقابت‌پذیری گذر از مسیر ایران به تصویب اعضا رسید.

لازم به ذکر است، ۱۲ مشوق و ۱۷ اقدام حمایتی برای افزایش رقابت‌پذیری گذر از مسیر ایران در راستای آیین‌نامه اجرایی بند (پ) ماده (۵۸) قانون برنامه هفتم پیشرفت با هدف ترغیب سرمایه‌گذاران و فعالان حوزه ترانزیت تعریف شده است.

معاون اول رئیس جمهور، راهبرد جمهوری اسلامی ایران را توسعه روابط پایدار و حداکثری با کشورهای منطقه و همسایگان در همه بخش‌ها از جمله ترانزیت ذکر کرد و گفت: ایران برای کشورهای محصور در خشکی که دسترسی به آب‌های آزاد ندارند، بهترین مسیر ترانزیتی خواهد بود.

به گزارش ایرنا از ریاست جمهوری، جلسه ستاد ملی گذر مرز به مرز (ترانزیت) به ریاست معاون اول رئیس جمهور برگزار و سند برنامه ملی گذر و برنامه اعطای مشوق‌ها و حمایت‌های افزایش رقابت‌پذیری گذر از مسیر ایران تصویب شد.

محمدرضا عارف در این جلسه که وزیر راه و شهرسازی و امور اقتصادی و دارایی و مسئولان دستگاه‌های امر حضور داشتند، با اشاره به توجه جدی قانون برنامه هفتم پیشرفت به موضوع ترانزیت و موقعیت جغرافیایی کشور تأکید کرد: بخش ترانزیت برای جمهوری اسلامی ایران می‌تواند مزایای اقتصادی و تجاری با

عضو هیات مدیره انجمن واردکنندگان برنج تشریح کرد:

چرایی افزایش قیمت برنج ایرانی تا کیلویی ۳۰۰ هزار تومان

عضو هیات مدیره انجمن واردکنندگان برنج، با انتقاد از اعلام نادرست آمار تولید و تأخیر طولانی تخصیص ارز، دلایل اصلی التهاب بازار برنج و جهش قیمت‌ها را تشریح کرد و هشدار داد بدون اصلاح فرمول‌ها، کنترل بازار ممکن نیست.

به گزارش تسنیم، کریم اخوان، عضو هیات مدیره انجمن واردکنندگان برنج ایران، در بیست و هشتمین جلسه هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران گفت: برنج به‌عنوان دومین کالای اساسی کشور با چالش‌های جدی مواجه شده و بخشی از اظهارنظرها درباره تنش بازار ناشی از ناآگاهی درباره واقعیت‌های بازار و فرایند واردات است.

او توضیح داد: در سال زراعی ۱۴۰۳ معاونت وزارت جهاد کشاورزی آمار تولید را به اشتباه ۲/۷ میلیون تن اعلام کرد، در حالی که بر اساس روند ده‌ساله، تولید واقعی حدود ۲ میلیون تن و مصرف ۳/۴ میلیون تن است و این ۱/۴ میلیون تن کسری باید از طریق واردات جبران می‌شد.

او ادامه داد: تولید برنج در سال‌های کم‌آبی تا ۱۰ درصد کمتر و در سال‌های پُرآبی تا ۱۰ درصد بیشتر می‌شود، اما وزارت جهاد بر رقم ۲/۷ میلیون تن اصرار داشت. به گفته او، مرکز آمار با اعلام سطح زیرکشت ۵۰۰ هزار هکتار تأیید کرد که برآورد واردکنندگان درست بوده است.

اخوان افزود: همین خطای آماری پایه اشتباهی ایجاد کرد که باعث شد قیمت برنج ایرانی به بالای ۳۰۰ هزار تومان برسد و بازار برنج وارداتی نیز ملتهب شود. او گفت کاهش واردات از شهریور ۱۴۰۳ زمینه کمبود را فراهم کرد. ما از سال پیش اعلام کردیم ارز ترجیحی برای برنج نمی‌خواهیم؛ تولیدکننده هم همین را می‌گوید. اما با وجود ۵۰ هزار توزیع‌کننده، امکان رصد کامل وجود ندارد و بدون اصلاح فرمول، بگیر و ببند بازار را درست نمی‌کند.

لازم به ذکر است اکنون با تأخیر ۱۰ ماهه در تخصیص ارز مواجه‌ایم. ۶۵ درصد بازار برنج وارداتی متعلق به هند و ۳۵ درصد متعلق به پاکستان است. تا دو ماه پیش برنج هندی مشکلی نداشت اما برنج پاکستانی که ۲۵ درصد سهم بازار را گرفته بود، به دلیل تأخیر طولانی تخصیص ارز آسیب دید. برنج پاکستانی نقدی

خرید می‌شود اما برنج هندی اعتباری هم دارد و همین تأخیر ورودی برنج پاکستانی را کاهش داد.

اخوان افزود برنج پاکستانی از نظر شباهت به برنج ایرانی اهمیت ویژه‌ای دارد و وقتی قیمت برنج ایرانی بالای ۳۰۰ هزار تومان است، قیمت برنج پاکستانی نیز طبیعتاً ۶۰ هزار تومان نمی‌ماند و افزایش پیدای می‌کند.

اخوان تأکید کرد: سه سامانه فعالیت واردکنندگان را رصد می‌کند و «ما برنجی را در انبار نگه نمی‌داریم».

او گفت: تقاضا برای برنج پاکستانی افزایش یافته اما سازمان برنامه هزینه واردات هر تن برنج را به ۹۰۰ یورو کاهش داد که واردات برنج پاکستانی را دشوارتر کرد.

او توضیح داد: هزینه‌های تله‌لنژی، دموارژ، انبارداری و... قیمت تمام‌شده برنج پاکستانی را بالا برده و «حتی با پدیده قاچاق معکوس روبه‌رو شده‌ایم.» به گفته او، شرایط جنگی اخیر نیز موجب شد خانواده‌ها اقدام به ذخیره‌خانی کنند و کمبود تشدید شود. «فاصله زیاد قیمت برنج پاکستانی و ایرانی باعث بروز ناملایمات شد.»

اخوان در پایان افزود: واردکنندگان به رئیس جمهور و معاون اول نامه نوشته‌اند و درخواست کرده‌اند ارز ترجیحی برنج حذف شود. «مادنبال رانت نیستیم.»

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت دوم

شرکت تعاونی مسکن آب و فاضلاب روستایی کرمان شماره ثبت ۸۲۱۹ شناسه ملی ۱۰۶۳۰۱۴۱۶۰۱ شهرستان کرمان استان کرمان

نظریه اینکه جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت دوم مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ این اتحادیه تعاونی به حد نصاب مقرر در اساسنامه و قانون شرکت‌های تعاونی نرسید. به اطلاع کلیه اعضا می‌رساند. جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت دوم راس ساعت ۹:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۰ در محل دفتر شرکت تعاونی خیابان هزار و یکشب نبش کوچه ۲۱ تشکیل می‌شود از اعضای محترم دعوت می‌شود در جلسه فوق حضور بهم رسانید.

- ضمناً اعضای که مایلند حق حضور و رای دادن در مجمع را به نماینده تام‌الاختیار واگذار نمایند. تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۷ به اتفاق نماینده خود جهت تأیید و صدور برگ نمایندگی به محل دفتر شرکت تعاونی مراجعه نمایند. (حضور توأم عضو و نماینده وی در مجمع ممنوع است) ضمناً ساعت ۸:۰۰ روز مجمع و کالتنامه توسط اشخاص مسئول در محل برگزاری مجمع بررسی می‌گردد.
- دستور جلسه:
- ۱- ارائه گزارش هیئت مدیره
 - ۲- ارائه گزارش بازرسی
 - ۳- طرح و تصویب صورت‌های مالی سال‌های ۹۸ الی ۱۴۰۴
 - ۴- انتخابات هیئت مدیره
 - ۵- انتخابات بازرس

هیئت مدیره شرکت تعاونی

سر مقاله

خصوصی‌سازی در فضای مه‌آلود

حسن خوشپور / مدیرکل پیشین دفتر خصوصی‌سازی سازمان برنامه و بودجه

● طبق قانون بودجه ۱۴۰۴، منابع حاصل از محل واگذاری سهام دولتی بالغ بر ۲۱۵ هزار میلیارد تومان و منابع حاصل از فروش اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقول دولتی بیش از ۳۲۵ هزار میلیارد تومان برآورد شده است. تحقق کامل این ارقام با توجه به شرایط عدم قطعیت و بلا تکلیفی اقتصادی و سیاسی، بعید به نظر می‌رسد. نکته قابل توجهی که در این یادداشت مورد توجه قرار می‌گیرد، از یکسو اثرات شکل‌گیری و تداوم شرایط عدم قطعیت در فضای اقتصادی کشور بر برنامه خصوصی‌سازی در ایران به معنای مشارکت بخش‌های خصوصی واقعی در فعالیت‌های اقتصادی است و همچنین شامل اقداماتی می‌شود که دولت با استفاده از ابزارهای در اختیار خود برای تحقق ارقام پیش‌بینی شده انجام می‌دهد.

بدون تردید در شرایط بلا تکلیفی سیاسی و اقتصادی فرآیند توسعه در جامعه متوقف می‌شود و سرمایه‌گذاری مولد صورت نمی‌گیرد و خصوصی‌سازی که به گونه‌ای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی واقعی تلقی می‌شود، محقق نمی‌شود و از همه مهم‌تر اقداماتی است که دولت صرفاً برای تحقق منابع پیش‌بینی شده انجام می‌دهد (نظیر قیمت‌گذاری‌های دستوری و اداری) که به صرفه و صلاح جامعه نیست. برای امکان‌سنجی اجرای هر طرح سرمایه‌گذاری یا انجام هر فعالیت اقتصادی، شاخص‌های متعدد ارزیابی و سنجش عملکرد و نتایج، در بستری از واقعیت‌های پیش‌فرض‌های محیطی مورد استفاده قرار می‌گیرد که طرح یا فعالیت مورد نظر را در بر گرفته است.

برنامه خصوصی‌سازی هم یک طرح یا برنامه سرمایه‌گذاری و اقتصادی و اداری است که بر اساس انگیزه‌های متقابل حکمران اقتصادی برای ارتقای عملکردهای اقتصادی و اداری خود و سرمایه‌گذاران خصوصی برای سودآوری و کسب بازدهی به اجرا درمی‌آید و مجموعه‌ای از فعالیت‌ها با اهداف کمی مشخص است. حکمران اقتصادی از کیفیت فعالیت‌های اقتصادی تحت مدیریت دولت رضایت ندارد و اصلاح ناکارآمدی‌ها و ارتقای عملکردها را با حاکم کردن فضا و قوانین بازار در فعالیت‌های اقتصادی موردنظر پیگیری می‌کند و سرمایه‌گذاران خصوصی که در جست‌وجوی سود و فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مدیریت فعالیت‌ها و بنگاه‌های قابل واگذاری هستند، برنامه خصوصی‌سازی را یک فرصت و طرح سرمایه‌گذاری برای اهداف خود می‌دانند.

هم حکمران و هم سرمایه‌گذار به حداکثر کردن منافع خود می‌اندیشند و برنامه خصوصی‌سازی در شرایطی به اجرا درمی‌آید که نه تنها این دو انگیزه وجود داشته باشد، بلکه شرایط محیطی مورد نیاز هم برای عرضه و تقاضای طرح یا فعالیت قابل خصوصی‌شدن فراهم باشد. به هر میزان که فضای اقتصادی، اجتماعی و اداری با ثبات، بدون نوسانات غیرقابل پیش‌بینی و ناشناخته باشد، برآورد شاخص‌های ارزیابی مورد استفاده در امکان‌سنجی که نقش اصلی را در تصمیم‌گیری برای انجام خصوصی‌سازی توسط دولت و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی دارد، سهل‌تر خواهد بود و به هر میزان که وضعیت آینده اقتصادی در ابهام و ناشناخته باشد، امکان ارزیابی برای سرمایه‌گذاری کمتر می‌شود و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی کمتر رغبت به سرمایه‌گذاری خواهند داشت و همچنین تصمیم‌گیری دولت نیز در انتقال مدیریت یا مالکیت فرآیندهای تولیدی و فعالیت‌های اقتصادی نیز با اختلال مواجه می‌شود. در فضای مبهم اقتصادی، دولت برای تحقق اهداف پیش‌بینی‌شده در برنامه خصوصی‌سازی (نظیر پیش‌بینی‌های بودجه) از روش‌های دستوری و اداری در قیمت‌گذاری استفاده می‌کند که بتواند از قلم پیش‌بینی‌شده خصوصی‌سازی را محقق کند که این سیاست کاملاً منطبق با شرایط بازار در واگذاری مدیریت یا مالکیت دارایی‌ها و کسب‌وکارهای دولتی نیست.

علاوه بر این، بخش خصوصی واقعی هم در فعالیت‌های اقتصادی مشارکت نمی‌کند و سهم بخش‌های بی‌هویت شبه‌دولتی در بازارهای کسب‌وکار و فعالیت‌های اقتصادی افزایش می‌یابد. توسعه ظرفیت‌های بخش‌های مولد اقتصاد و بازارهای کسب‌وکار، در شرایط محدودیت‌های شدید منابع دولتی و فقدان توان اقتصادی و اداری دولت، فقط با حضور بخش خصوصی واقعی امکان‌پذیر است و در صورت تداوم وضعیت بلا تکلیفی و عدم قطعیت محقق نمی‌شود و دولت برای به‌دست آوردن منابع مالی مورد نیاز، مجبور است با دخالت‌های صرفاً اداری و در چارچوب دستورالعمل‌های تکلیفی، واگذاری اموال و بنگاه‌های اقتصادی را به قیمت‌های دستوری که عمدتاً غیر منطقی هم هستند به اجرا درآورد.

برای ورود به سایت روزنامه حیات کرمان

بارکد را اسکن کنید